

Dosarul nr. 3ra-213/2020

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: N.Budăi)
Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. N.Clima, Sv.Moldovan, Iu.Cimpoi)
Instanța de revizuire: Curtea Supremă de Justiție (jud. T.Chișca-Doneva, Sv.Moldovan, N.Vascan, V.Burduh, Iu.Bejenaru)

DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Biroul principal specializat de proiectări”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Biroul principal specializat de proiectări” împotriva Primăriei municipiului Chișinău și a lui Nicolae Zlatin cu privire la contestarea în parte a actelor administrative și declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare a terenului,

împotriva hotărârii din 27 iunie 2006 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 23 ianuarie 2006, Societatea pe Acțiuni „Biroul principal specializat de proiectări” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău și a lui Nicolae Zlatin cu privire la contestarea în parte a actelor administrative și declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare a terenului.

În motivarea acțiunii s-a indicat că prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr.5/54 din 19.02.1998 SA „Biroul Principal specializat de proiectări” i-a fost repartizat în folosință un lot de pământ cu suprafața de 1,03 ha pe strada XXXXX pentru exploatarea ulterioară a obiectelor privatizate situate pe acest teren. Pe suprafața acestui teren se afla clădirea garajului SA „Agromașina”, care din cauza datoriilor față de buget a fost sechestrată, scoasă la licitație și vândută de către IFS mun. Chișinău lui Nicolae Zlatin, ultimul procurând garajul pentru 8 automobile, partea administrativă lit.”E” cu suprafața totală de 310,4 m.p.

Prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr.16/18-26 din 02.08.2001 „Cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din strada XXXXX dlui Nicolae Zlatin” ultimului i-a fost repartizat în arendă pe un termen de 5 ani un lot de pământ cu

suprafața de 0,094 ha pentru exploatarea ulterioară a imobilului, proprietate privată.

La 04 iulie 2002 Consiliul municipal Chișinău prin decizia nr. 16/26 în mod unilateral a stabilit dreptul de proprietate municipală asupra sectorului de pământ atribuit anterior SA „Biroul Specializat de Proiectări” și a micșorat suprafața terenului lăsat în folosință reclamantului până la 0,84 ha din contul sechestrării și transmiterii în arendă a sectorului de teren cu suprafața de 0,094 ha lui Nicolae Zlatin în conformitate cu decizia Primăriei Chișinău nr. 16/18-26 din 02 august 2001.

A indicat că prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.8/7 din 16.03.2004 s-a decis de a vinde lui Nicolae Zlatin lotul de teren cu suprafața de 0,094 ha situat pe strada XXXXX care i-a fost atribuit anterior în arendă, iar, ulterior la 16.04.2004 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent în cauză nr.1133, înregistrat la OCT la 26.04.2005.

A considerat că deciziile contestate contravin prevederilor art.61 din Legea cu privire la Programul de Privatizare pentru anii 1997-1998 conform cărora terenurile aferente obiectelor privatizate sau supuse privatizării, precum și terenurile aferente întreprinderilor private se vând proprietarilor sau cumpărătorilor acestor obiecte.

Prin decizia din 26 octombrie 2005 a Curții Supreme de Justiție a fost anulată decizia Primăriei mun. Chișinău nr.16/18-26 din 02.08.2001, prin care lotul de teren în cauză a fost transmis în arendă lui Nicolae Zlatin pe un termen de 5 ani pe motiv că reclamantul n-a dat acordul la retragerea parțială a teritoriului repartizat lui în arendă.

La perfectarea tranzacției de vânzare-cumpărare a terenurilor proprietate publică, Primăria n-a soluționat concomitent toate problemele referitoare la construcțiile, instalațiile ingineresti, plantațiile multianuale și alte bunuri amplasate pe terenurile în cauză.

La 12 iunie 2006 reclamantul a depus cererea de modificare a cerințelor de judecată, solicitând adoptarea hotărârii prin care să fie anulată poziția 32 din Anexa nr.1 la decizia Consiliului municipal Chișinău nr.8/7 din 16.03.2004 privind vânzarea terenului lui Nicolae Zlatin și declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent nr.1133 din 16.04.2004.

La 27 iunie 2006 reclamantul și-a concretizat cerințele de chemare în judecată, solicitând repunerea în termen a cererii privind anularea p.4 din Anexa nr.1 și Anexei nr.2 din decizia Consiliului Municipal Chișinău nr.16/26 din 04.07.2002, adoptarea hotărârii privind anularea p.4 din Anexa nr.1 și Anexa nr.2 din decizia Consiliului municipal Chișinău nr.16/26 din 04.07.2002, anularea poziției nr.32 din Anexa nr.1 la decizia Consiliului municipal Chișinău nr.8/7 din 16.03.2004 privind vânzarea terenului lui Nicolae Zlatin, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent nr. 1133 din 16.04.2004.

Prin hotărârea din 27 iunie 2006 a Curții de Apel Chișinău acțiunea a fost respinsă.

La 17 iulie 2006 SA „Biroul principal specializat de proiectări” a declarat recurs împotriva hotărârii din 27 iunie 2006 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii recurate cu emiterea unei noi hotărâri de

repunere în termen a cererii de chemare în judecată depusă de SA „Biroul principal specializat de proiectări” și admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26.10.2005 a fost anulată Decizia Primăriei mun. Chișinău nr.16/18-26 din 02.08.2001, dispunând că retragerea completă sau parțială a lotului de teren nu poate fi efectuată în mod unilateral, ci doar cu acordul ambelor părți. Astfel, Primăria mun. Chișinău nu avea nici un drept să lipsească SA “Biroul principal specializat de proiectări” de sectorul de pământ și să-l vândă altei persoane.

SA “Biroul principal specializat de proiectări” n-a fost înștiințat despre sechestrarea lotului de pământ ce se afla în folosința sa legală în baza Deciziei Primăriei mun. Chișinău Nr.5/54-19 din 19.02.1998 și nu a dat acordul pentru retragerea parțială a teritoriului repartizat lui conform deciziei menționate.

A relatat recurentul că concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Astfel, prima instanță a indicat în hotărâre că, reclamantul nu dispunea de contract de arendă asupra terenului și nici n-a solicitat arendarea sau cumpărarea terenului aferent și, deci, actul în baza căruia SA “Biroul principal specializat de proiectări” ca proprietar al obiectului privatizat deținea în folosință terenul în cauză, era deja anulat în baza art.67 al Legii privind programul de privatizare pentru anii 1997-1998.

În conformitate cu art.3 alin.1 al Legii nr.1308-XIII din 25.07.1997, la perfectarea tranzacției de vânzare-cumpărare a terenurilor proprietate publică, autoritățile administrației publice locale soluționează concomitent toate problemele referitoare la construcțiile, instalațiile ingineresti, plantațiile multianuale și alte bunuri imobiliare, amplasate pe terenurile în cauză.

A comunicat recurentul că aceste dispoziții legale nu au fost respectate de către Primăria mun. Chișinău, care nu a ținut cont de faptul că pe lotul de pământ cu suprafața de 0.094 ha care a fost vândut lui Nicolae Zlatin erau amplasate bunurile ce aparțineau societății și anume, gardul de beton și pavajul de asfalt.

A susținut recurentul că, prima instanță greșit a concluzionat că acțiunea SA “Biroul principal specializat de proiectări” nu poate fi repusă în termen privind adresarea în judecată cu privire la anularea deciziei nr. 16/26 din 04.07.2002 pe motiv că prin semnarea schemei de coordonare a hotarelor lotului de teren cu beneficiarii adiacenți din 03.03.2005, se atestă faptul că reclamantul a fost de acord cu decizia în cauză. Or, prin semnarea schemei de coordonare a hotarelor lotului de teren din 03.03.2005 doar s-a concretizat hotarele terenurilor, însă reclamantul prin aceasta în nici un fel nu a renunțat la restul suprafeței de teren.

A menționat că nu are nici o importanță faptul, că reclamantul a achitat suma plății pentru folosirea terenului conform deciziei nr. 16/26 din 04.07.2002 pentru suprafața în care nu este inclus lotul lui Nicolae Zlatin. Acest fapt nu demonstrează că recurentul ar fi renunțat la drepturi asupra restul suprafeței de teren precum nu demonstrează nici legalitatea deciziei nr. 16/26 din 04.07.2002.

Conform art.272 al Codului Civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

A concluzionat recurentul că a aflat despre încălcarea dreptului său, la data când a făcut cunoștință cu decizia Curții Supreme de Justiție din 26.10.2005. Prin urmare, cererea de repunere în termen înaintată de reclamant urma a fi admisă.

Prin decizia din 29 noiembrie 2006 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SA „Biroul principal specializat de proiectări”, a fost casată hotărârea din 27 iunie 2006 a Curții de Apel Chișinău și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care a fost repusă în termen cererea SA „Biroul principal specializat de proiectări” și a fost admisă acțiunea. S-a anulat pct. 4 din Anexa nr. 1 și anexa nr. 2 la decizia nr. 16/26 din 4 iulie 2002 a Consiliului municipal Chișinău, poziția 32 din Anexa nr. 1 la decizia nr. 8/7 din 16 martie 2004 a Consiliului municipal Chișinău privind vânzarea terenului lui Nicolae Zlatin. S-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent încheiat la 16 aprilie 2004 între Primăria municipiului Chișinău și Nicolae Zlatin, înregistrat notarial cu nr. 1133.

Prin încheierea din 18 aprilie 2007 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Nicolae Zlatin împotriva deciziei din 29 noiembrie 2006 a Curții Supreme de Justiție.

La 5 noiembrie 2019, Agentul guvernamental al Republicii Moldova, în temeiul art. 449 lit. g) Cod de procedură civilă, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 29 noiembrie 2006 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a constatat încălcarea dreptului lui Nicolae Zlatin garantat de articolele 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. S-a admis cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova. S-a casat decizia din 29 noiembrie 2006 a Curții Supreme de Justiție și s-a reținut prezenta cauza în procedura Curții Supreme de Justiție pentru reexaminarea în ordine de recurs a recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Biroul principal specializat de proiectări” împotriva hotărârii din 27 iunie 2006 a Curții de Apel Chișinău, în alt complet de judecată. Revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de Agentul guvernamental al Republicii Moldova, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

Prin scrisoarea nr.3rh-67/19 din 18 decembrie 2019 și prin scrisoarea nr.3ra-213/20 din 12 februarie 2020 a fost expediată participanților la proces copia încheierii din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție pentru cunoștință.

La 12 februarie 2020 în adresa Primăriei municipiului Chișinău și a lui Nicolae Zlatin a fost expediată copia recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Biroul principal specializat de proiectări”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Potrivit avizului de recepție Primăria municipiului Chișinău și Nicolae Zlatin au recepționat recursul (f.d.27-28, vol. II), însă intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință conform prevederilor art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că decizia instanței de apel ce constituie

obiectul prezentului recurs a fost pronunțată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești. Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Conform art. 247 din Codul administrativ, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Conform art. 248 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Studiind materialele dosarului, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul din următoarele motive.

Materialele dosarului atestă că, Societatea pe acțiuni „Biroul principal specializat de proiectări” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău și a lui Nicolae Zlatin cu privire la contestarea în parte a actelor administrative și declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare a terenului.

Prin hotărârea din 27 iunie 2006 a Curții de Apel Chișinău acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 29 noiembrie 2006 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SA „Biroul principal specializat de proiectări”, a fost casată hotărârea din 27 iunie 2006 a Curții de Apel Chișinău și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care a fost repusă în termen cererea SA „Biroul principal specializat de proiectări” și a fost admisă acțiunea. S-a anulat pct. 4 din Anexa nr. 1 și anexa nr. 2 la decizia nr. 16/26 din 4 iulie 2002 a Consiliului municipal Chișinău, poziția 32 din Anexa nr. 1 la decizia nr. 8/7 din 16 martie 2004 a Consiliului municipal Chișinău privind vânzarea terenului lui Nicolae Zlatin. S-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent încheiat la 16 aprilie 2004 între Primăria municipiului Chișinău și Nicolae Zlatin, înregistrat notarial cu nr. 1133.

Prin încheierea din 18 aprilie 2007 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Nicolae Zlatin împotriva deciziei din 29 noiembrie 2006 a Curții Supreme de Justiție.

Ulterior, la 5 noiembrie 2019, Agentul guvernamental al Republicii Moldova, în temeiul art. 449 lit. g) Cod de procedură civilă, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 29 noiembrie 2006 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a constatat încălcarea dreptului lui Nicolae Zlatin garantat de articolele 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. S-a admis cererea de revizuire depusă de

Agentul guvernamental al Republicii Moldova. S-a casat decizia din 29 noiembrie 2006 a Curții Supreme de Justiție și s-a reținut prezenta cauza în procedura Curții Supreme de Justiție pentru reexaminarea în ordine de recurs a recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Biroul principal specializat de proiectări” împotriva hotărârii din 27 iunie 2006 a Curții de Apel Chișinău, în alt complet de judecată. Revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de Agentul guvernamental al Republicii Moldova, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând materialele dosarului în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, a constatat că concluziile primei instanțe expuse în hotărârea din 27 iunie 2006 a Curții de Apel Chișinău sunt juste, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei fiind constatate și elucidate pe deplin, conform cerințelor art. 130 Cod de procedură civilă care de rând cu alte legi a completat Legea contenciosului administrativ (în vigoare la data examinării cauzei).

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că SA „Biroul principal specializat de proiectări” s-a adresat la data de 27 iunie 2006 în instanța de judecată solicitând repunerea în termen a cererii privind anularea p.4 din Anexa nr.1 și Anexei nr.2 din decizia Consiliului municipal Chișinău nr.16/26 din 04.07.2002, adoptarea hotărârii privind anularea p.4 din Anexa nr.1 și Anexa nr.2 din decizia Consiliului municipal Chișinău nr.16/26 din 04.07.2002, anularea poziției nr.32 din Anexa nr.1 la decizia Consiliului municipal Chișinău nr.8/7 din 16.03.2004 privind vânzarea terenului lui Nicolae Zlatin, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent nr. 1133 din 16 aprilie 2004.

În conformitate cu art.14 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ, nr.793 din 10 februarie 2000 persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

În acest context, art.17 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ prevede că, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Se observă astfel că, legea indică expres începutul curgerii termenului de adresare în instanța de judecată.

La caz, drept temei de repunere în termen a cererii cu privire la anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 16/26 din 04.07.2002 a fost invocat

apariția dreptului la acțiune de când s-a aflat despre dreptul încălcat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2005.

Însă, cum reiese din materialele dosarului, conform procesului-verbal cu privire la stabilirea hotarelor între SA "Agromașina", SA „Biroul principal specializat de proiectări” și Nicolae Zlatin, se atestă faptul că reprezentantul reclamantului a fost la curent cu decizia în cauză, cu situația de fapt, semnând la 03 martie 2005 schema de coordonare a hotarelor lotului de teren cu beneficiarii adiacenți /f.d.47/.

Prin urmare, răspunsul Primăriei mun. Chișinău cu privire la respingerea cererii prealabile a SA „Biroul principal specializat de proiectări” ca depusă cu omiterea termenului prevăzut de art.14 din Legea contenciosului administrativ, este întemeiat.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia primei instanțe precum că acțiunea a fost depusă cu încălcarea termenului prevăzut de lege.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relatează că termenul de adresare în judecată, în lumina Convenției Europene a Dreptului Omului, presupune o „democrație” în interiorul căruia părțile își apără drepturile și interesele legitime, inclusiv și dreptul la acțiune în instanța de judecată.

Este firesc, ținând cont de prevederile art. 6 pct.1 din Convenția Europeană, precum și de jurisprudența Curții Europene, că dreptul de acces la justiție nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit. Accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporționalitate între interesul persoanei și scopul legitim urmărit (Guérin contra Franței, 29 iulie 1998, § 37). Totuși, limitările nu trebuie să reducă la zero esența acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiției și, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicați în proceduri trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (Miragall Escolano ș.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).

Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conținutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

În aceste condiții, nu pot fi reținute argumentele SA „Biroul principal specializat de proiectări” că prima instanță la examinarea cauzei a aplicat greșit normele de drept material, deoarece acestea sunt declarative, lipsite de suport legal și probatoriu, iar în speță nu sunt întrunite condițiile legale de admitere a acțiunii, în așa fel, concluziile primei instanțe fiind întemeiate.

Astfel, din considerentele menționate, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de SA „Biroul principal specializat de proiectări” și de a menține hotărârea din 27 iunie 2006 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 248 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Biroul principal specializat de proiectări” și se menține hotărârea din 27 iunie 2006 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh

Iurie Bejenaru